

ஆர்ப்பாட்டி

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணிதரன்

42

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை

பங்குளி- 2012

60/=

செவ்வாய்

செவ்வாய்

நதியினுள்ளே...

கவிதைகள்

கவிஞர் ஏ.இக்.புரல்
கு.நஜீபன்
கல்வயல் வே.குமாரசாமி
வி.வ.துஷ்யந்தன்
வே.ஐ.வரதராஜன்
ஆ.முல்லைதீவியன்
பெககிராவ ஸ.வினாயகர்
சித்தர் கந்தசாமி
இதயராசா
அனியோபி
ஆரையூரத்தாமரை

சிறுகதைகள்

த.கலாமணி
உதயதாரகை
கா.சுவபாலன்
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
வ.வே.க.ஐயர்
முதூர் மொகமட் ராபி

கட்டுரைகள்

சந்திரகாந்த முருகானந்தன்
யுகாயினி
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
அந்தனி ஜீவா

நேர்காணல்

பெககிராவ ஸ.வினாயகர்

மதிப்பீடு

த.அஜந்தகுமார்
ஏ.கே.கருணாகரன்

கலை இலக்கிய நிகழ்வு

அட்டைப்படம் - நன்றி இணையம்

வொழுப்பு நிறம் சுவை
நூலகம்

மறுவாழ்வு வழிபடுத்தும்.

இருபால் நம்பு சூது*பக ழிவாழ்வதற்கு
 தடைகள் இடமுண்டாயில் உபயோக ஆரம்பிப்பின்
 போதுவாக வெண்கலம் வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா
 பிரச்சினைகளால் தாக்கப்படுபவர்களை சிந்திப்பின் சூதில்
 ஆதக்கலை பெறுகிறார்கள். ஆதக்கிடுதல் சிந்திப்பின்
 முடியாதவற்றை வெளிப்படுத்தி மனதின் சூதில்
 உணர்ச்சியில். சூதில் சூதில் தனது பிரச்சினைகளை
 வெளிப்படுத்திவிவாழ்த்து உதவியாக ஆதல் பெறாதல்
 சிந்திப்பின் அருமை தெனவப்பிரிவு போலவே
 வெளிப்படுத்தல் திசைநிசை தெனவப்பிரிவு மனித
 இன்பவாழ்வதற்கு சிவ்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா

தனிமனித விடுதலையில் இருந்து சூது
 விடுதலையும் சாத்துவரும் கிடைப்பது போலவே
 வெளிப்படுத்தலை அநாதைய பவனதும் நடவடிக்கை
 சாத்தியமாகிறது இருபால்களை போலவே நம்பு நவா
 டுதரையில் பெருகி வரும் இன்னமய சூதுவையில் ஆதல்

பெயர் சிவவாழ்வா*பக ழிவாழ்வா பெரும் பெரும் பெரும்
 கலைத்து வருகின்றவர்களை அரு மனை பாசாதி
 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா சூதில் வெளிப்படுத்தும்
 திசைவரும் சூதில் சூதில் சூதில் சூதில் சூதில்
 பழப்பதற்க்கிறார்.

இருபால்தராத பார்த்தகிடு சிவவாழ்வா
 திசை வெளிப்படுத்தல் வெளிப்படுத்தல் முடியாத
 முடியாத உதவியாக வருகிறது திசை முடியாத
 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 இன்னமய தெனவப்பிரிவு வருகிறது திசை முடியாத
 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா

அடைதல் தான் இலட்சியம்

அதிகாரம் சாதாரணமாக பல்
 புத்திரான கதிராக வெளியில்
 9 திராது மலர் இன்னொருக்காணில்
 இத்தொடர் அவர் பெயர் சொல்லும்

அதிரசம் அவர் சொல்லில் ஆதும்
 எதிருரை எழுந்திடும் அழிபுழை
 எதிர்காலம் அவரைபேசும்
 எதிர்சை மாணவர் மீளும்!

எதிர்சை உதவியால் பாபா
 உதிரியா பெறுகவேண்டும்
 அதிர்ச்சிதும் 9 அதன்மீதுலாபம்
 அதிர்ச்சிபில் 9 தாதுள்ளன் எனவே!

எதிர்காலம் 9 இவ்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அதிர்ச்சி 9 இவ்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா
 9 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 கதிர்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா

இதற்காலம் இன்னொருக்காணில்
 கதிர்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா
 கதிர்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா
 கதிர்வாழ்வா*பக ழிவாழ்வா

அதிரசை அநாதைய வெளியே
 எதிர்சை பல்வகையே காண்போம்
 எதிர்சை நமக்கிவ்வை அதவா
 எதிர்சை எம்தென் இன்னொருக்காணில்!

அதிரசை பாபும் திசையில்
 சாதவை புர்தென் எதிர்சை
 சாதிரய முன்னெய்ய மடைந்து
 சாதிரய நடத்தும் பெறுவோம்!

மேதன் சிந்தியும் வாத
 திசைகள் தாது பவதில்
 அநாதைய அநிந்து
 திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா

அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா

அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா
 அநாதைய திசை நிவ்வா*பக ழிவாழ்வா

கவிஞர் வ. சிதம்பாள்

நான் அசிரியர் பயிற்சி கேள்விகளைக்கூட, இதை மீண்டும் பாடல்களைக்கூடச் சென்று விடுவதற்குப் பதிலாக, நான் வேலைகளில் அம்மையைப் பிடிப்பதற்காகவே...

வீட்டின் பாதாள இடத்தில் மட்டிரைகள் தங்கச்சி பள்ளிக்கூடத்துக்குப் படிப்பில் நெய்யுறுப்பான் அம்மாவிடையிலே அரைவாறு "நீக்கம்" விட்டுச் சென்றிருக்கும்.

அம்மா வெல்வின குடத்தில் பாடிச் சென்றிருப்பார்.

"ஆலாடி மெலிதும் சூக்கரமே அருவிப்படுவீய்று குழைந்துமே..."

பாடலின்மேயே அம்மா கைத செவ்வார். அருளுகாடுகலார். சிலவேளைகளில் அம்மாவாறுகள் சென்று போகின்றன.

அந்தக்கதைகளிலிருந்தும் நான் அறிந்து கொண்டவை பல அம்மாவக்கு கற்றுக் கொண்டவை. அந்த உடை நடப்புகள் என்னும் "அத்தியாயம்". அந்த வார்த்தைகள் என்னும் நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு வார்த்தைகள் என்னும் நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவின் கால் முறிந்து விடுவது அழகமானதல்ல. தங்கச்சி இதை உடைமேய அம்மாவை "விடுதியாமாக" இருப்பதாகச் சொல்லி விரயம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது அம்மாவின்.

அவர்களுக்கு அங்கீகரிக்கிறது இரக்கமாக இருக்கும்.

இப்போதுக்கு முன்பும் அம்மாவது பாவம், நான் கஷ்டப்பட்டுப்போனாய்..."

நீ நல்லா மெலிதும் போனாய். உன்னைப்பும் கண்டிருக்கிறேன்..."

என்னாருமே இப்ப எய்தும் பழக்கினமாம். உன்னைப்பும் கண்டிருக்கிறேன் உன்னைப்பும் கண்டிருக்கிறேன்..."

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

தங்கச்சி பாடல்களைக் கேட்டுப் பின்பும் சென்றால் அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

"நான் என்ன செய்கிறேன் அம்மா. பள்ளி அம்மாவைப் பிடிப்பதற்காகவே சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அம்மாவைப் பிடிப்பதற்காகவே சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அம்மாவைப் பிடிப்பதற்காகவே சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அம்மாவைப் பிடிப்பதற்காகவே சென்று கொண்டிருக்கிறேன்..."

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்... அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்... அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

"அம்மாவே, நான் கண்டேன்." அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்... அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

"ஓ! உனக்கு இப்போது கண்டேன். அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்..."

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

அம்மாவைக் கண்டும் கேட்கும். ஆனால், அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும் அந்த நான்கு கல்கள்களும்...

என்னப் பால்குப் பார்த்தது தானே, ஞாய... படுக்கையின்
மேல் பரிசுநெயர் பிறகு என்னைப் பெம்பினைப்
பின்னையவிடாமே பார்த்தேனோ, கயா...

“நீங்கள் இருக்கும் வகைக்கும் பெம்பினைப்
பின்னையேட்டகட கடனைப் பார்த்தேன் ஆய்ப்பினைப்
பின்னையின்மேல் மனிசி வகையகையே ஞாய்ப்பிற்
பார்த்திருப்பே போயிட்டிப்பா... நான் என்ன வாய்ப்பு
முடியும் கயா... சிப்பெயும் என்மேல் பிச்சை வந்து விடு
பாத்திட்டுத்தானே போருவதுடா...”

“என்னாவே என்ன கரைச்சலாயா, பின்னைய
வெள்ளை நன்னா திருக்கவேணும் என்ந்தானே நான்
கிணங்கி கோன்றேன், கயா...”

ஊர் நன்மேல்புக்கு என்ன பதில் சொல்வார்
என் அடியாகிடுது, அந்தப் புண்ணாடல் விசையாடல்
தொடரும் வகையில் அம்மா சொல்லிக்கொண்டே
போனா.

நினைவற்ற அம்மாவின் போக்கில் மாற்றிய
புரப்படு வகுமையுடைய நான் நூலில் அவதானித்தேன்.
ஞாயவகையான அகரபாடகை அம்மா தலையாட்டிக்
கொண்டது போலத் தென்றிரியறு. ஒருவகைதச்
சாப்பிடுவதில்லை என்றுக கெச்சிபுணர்ந்தேன்.

அம்மாகிள் உடல்நலத்திலும் மாற்றும்
பேசு ஏறிவறு, அம்மா எழுந்தது நிமிராமே படுக்கிருந்தா.
அதிகம் சிந்தனை அம்மாவைப் பார்த்துவிடுபுப்
போய்வார்கள் அக்காவை அகரமாமல் கூப்பிடுமாய்
சொல்லிக் கொண்டேன், லைப் பார்த்து அங்கத்திக்கு
அக்கா ரெலியோயிப்பிடுகாவாள்:

“வொக்குரடைய போட்டுப் போட்டுக் கொண்டு,
கொத்தானைக் கீழை எத்திகையாது, வந்தாயும் திரைத்
தூண்டுபொனாந்தமேலை நீக்கேவாது...”

நான்க்ச்சி, எம்மலித்தான், அம்மாவைக்குக்
கடுமையாகிள் என்ற சொன்னாள், என்னுடன்கட்டும்தான்
அம்மா புத்திய மாற்றுகதான் பேசுவதாச் சொன்னார்.

அக்கா குறியாற்றுவதன் விநிதிர்த்தியடோது,
அம்மாவின் நவகைய விபாகளக்கிட்டுது, அக்காவை
அதிக விநிதிர்த்தியாடுவது குழிய கடின இயக்கபாது,
வொன்ற விமலாத்தலை அடியுத்தவந்து வார்ப்பினள்,
அவர் அம்மாவை நன்றாகப் பரிசீலித்து விநிதி,
அம்மாவின் அதுகுப் புறத்தைத் தடவிப்பாக்குமாறு
தக்கச்சிக்குச் சொன்னார்.

நான்வெள்ளைப் புதுதம்புறத்தை மெதுவாகத்
தடவிப்பார்த்தேன், கடினமேலிடுபுரிரு கண்டுகள்.

எனக்கு அக்கரியமாக இருந்தது, அம்மா
படுக்கையிலிருந்து நிமிராமல் இருந்த கீற்ற ஒரு
விநிதிர்த்தியாடுவது படுக்கைக்கு உடல் வந்துவிடுமா என்று
நான் பார்த்தமேலேட்டுடன்.

என்மேல்

வொகார் சரித்துக் கொண்டு அதுமாவின்
கண்டுகள் பீது விசிபுவதற்காகம் மாறுதலுள்
சீட்டுபான்றை அடியில் தந்தா, கங்கச்சியின் அருகில்
மாற்றியானது துக்கல் வலையே இருப்பதை அறிந்து,
மலுந்துக்கீழை அலர்மீட்டு கொடுத்தேன், அக்கா
வொகாரின் ஏழை போலதான் “திரைத் தூண்டு
நவகையக்கு குறியும் பிச்சையாது... சிப்பெனைய கொஞ்ச
நாவளக்கு திருக்காயும் திருக்காயுமேல் என்று
சொன்னார்.

நான் அச்சியிடக் கண்டுகை அருமையான போல்
வருவோமென்று நினைத்துப் படுபட்டேன், ஆமாம்
போய்விட்டது.

கொடுமையுற்ற கைத்து கீழை “பிரைக்”
என்னைவிட்டு, நிற்கச்சிபுடன் ரெலியோவில்
கடினத்தினம்.

“புருந்து நவகையும் அடியவாம், இனி அந்த
புருந்து போட்டும் பிரயோசனமில்லையாம், அது நான்
சிவர்காங்காமல் வந்துவிட்டார்...”

எனக்கு சர்பொன்றது, பயந்து பயந்து
என்னுடன் கடினத்தும் தங்கச்சியை ரசி மென்
பிட்டு சொல்லிவிட்டு நினைத்தும் கொண்டேன்.

“கீட்டுக்குக் கிணங்கி வந்துபோது, வீட்டில்
எவருமே இல்லை, அம்மாவும் அம்மாவைப் பார்த்தும்
போயிருப்பார்கள்.

நான் அவசர அவசரமாக அம்மாவைப்
பார்த்தேன் சொன்னேன், அம்மாவின் அருககைச் சென்று
அமர்ந்தேன்.

என் மனைவிலிக்கு என்னை நவகையத்
தெரிவித்தேன், கடினமேல் கூட வந்தமர்ந்து அம்மாவின்
முத்துப்பி புருக்கை விநிதிர்த்தியாடு திருப்பிவிட, நான்
வொகையிடுத அதுக்கை விநிதி, மெதுவாகத் தடவியும்
விடுகிறேன்.

அம்மா ரெலியோ கொண்டு சென்றுவது போல்
சிரந்தது, என்ன சொகடி விநிதிர்த்தியா என்று
வினாசென்றது.

இரவாகி விட்டது, அம்மாவைச் சூயம் மலர்
இருந்துக்கொண்டு ஊர் நிபாயங்கள் கடினத்திக்கு
கொண்டிருக்கிறார்கள், அம்மாவைக்கு சிரிதாக குக்க
இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அக்கா மனைவிலிச் சாப்பிடுகிறாள்.

“தம்பி கடினமேல் திப்பு தூண்டுச்செய்யாது,
நாய்கள் நாவளக்கும் பாத்திட்டு நான்கியின்மேலுக்கு
வெளிக்கிடப்போறும், நீயும் இங்கேயே நின்றுவிட்டு நீத்திரை
கொள்ளாமட்டாய், மனிசிகையையும் பிச்சை புறையும்
கூட தக்கொண்டு போய் உன்மேல் விட்டிணை படுத்திட்டு
தானாகக் குவா...”

தேர்தரணல்

கெகிராவ ஸஹானா
சந்திப்பு க.பரணீதரன்

ஆசிரியையாகப் பணி புரிவும்
 இவர் 1930களின் முற்பகுதியில்
 எழுத்துலகிற்குள்
 பிரவேசித்தார். சிந்தனகதை,
 கவிதை, கட்டுரை, குநூநாவல்,
 சிந்துவர் இலக்கியம் என
 பலதுறைகளில் எழுதி
 வருபவர். ஆரவாரம் இல்லாமல்
 அமைதியாக பலனித்து தன்
 இலக்கிய ஆளுமைவை
 வெளிப்படுத்தும் இவரது
 தோகாணலை கீவநத்
 வாசகர்களுக்காக
 தகுதிக் குநூல்.

பரணீ - "கெகிராவ ஸஹானா" என்று உங்கள்
 பெயருக்கு முன்னால் உங்கள் திறப்பிடத்தின்
 பெயரையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற
 உணர்வை எப்போது ஏற்பட்டது?

ஸஹானா - இயற்கை (கெகிரா)க்குள் நுழைந்த
 எனது பெறப்பெயர் தெரியாத எப்படி தெரிவிக்கின்றது.
 எனது சிந்தப்பெயர் ஸஹானா. சிந்தப் பெயர்
 உள்நிப்பதற்கு அரைவாசை அல்லது அப்போது நான்
 வானொலியோடு அதிக தொடர்பு கொண்டிருந்தேன்.
 தமிழ் அறிவிப்பாளர்களின் வாயில் சிந்தப் பெயர்
 நிச்சயமாக நுழையாது என்பதைத் தாமதத்திற்கு
 கொண்டு, சன் பெயரோடு பொருந்தி வரக்கூடிய
 இவ்வொரு பெயரைத் தேடியபோது ஸஹானா என்ற
 பெயர் கிடைக்கிறது. அதுவும் வானொலி மூலமாகவே
 நான் செய்து அதன் தன்மையை நன்கு முதலாக
 வானொலியோடு தொடர்பு வைப்பதற்குக்
 கொண்டேன். பெயரை, எனது பெயருக்கு ஒரு
 சுவை பரவாமல் இருக்கட்டுமா என்று, அந்நேரம் எனது
 அழகுநவனங்களுக்கு எனது பெயர் கிடைப்பிடமே
 சந்திரனின் அறிவை என்ற எனது உள்பெயரை
 முன்னால் போட்டுக் கொண்டேன். மற்றபடி எனது
 இறக்குவோர் அடையாளம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற
 பொய்ச்சொல்பெயர் அந்த வயதில் எனக்குத்
 தெரியாது. தவிரவும், பட்டுக்கோட்டை
 கல்பாணசத்திரம், பட்டுக்கோட்டை சாமேத்தர்,
 பட்டுக்கோட்டை சீருபாசர், மற்றும் குருப்பூர் குப்பு
 சாமி அகியோரின் எழுத்துகளிலும் சந்திரனின் பெயர்
 எனக்குப் பரிசீலனை இருந்தது.

பரணீ - உங்களுடைய முதலாவது சிறுகதை
 கெகிராவ முன்னால் ஸஹானித்தியாலயத்தில் நான்
 முதலாம் ஆண்டு படித்த காலத்தில் "மல்லிகை"யில்
 வெளிவந்ததென எனது சும்பா ஸஹானர். சிந்த
 சிந்தப்பெயரை வந்த காலத்தில் நீங்கள் சிறுகதைத்
 துறையில் சாதித்தவை பற்றிக் கூறல்கள்.

ஸஹானா - உங்களது முதலாம் வருப்பு என்று நீங்கள்
 குறிப்பிடுவது தவறு என நினைக்கிறேன். எனவளில்,
 ஸஹானா வயதும் பாடகனாக நீங்கள் உங்களது
 சும்பாவின் ஓகையப் பிடித்துக்கொண்டு எங்கள்
 வீட்டுக்கு வரும்போதே நான் "மல்லிகையின்" ஒரு
 கார்ப்பித்திருக்கேன். எனது முதல் கதை 1930களில்
 "மல்லிகையின்" வெளிவந்தது. சிந்தியை ஆசிரியரின்
 சார்புக்கே வந்திருக்கிறேன். உங்கள் தயார் எனது
 உள்பெயர் எனவளது மாற்றாளர் வந்ததும் என்னைக்
 காலவந்தங்கள் சிறுகதைத்துறையில் நான் என்
 சாதித்திருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியாது.
 ஆனால், ஸஹானாபர வரலாற்றில் முதல் சிந்தப்பெயர்
 தோகுதி எனதுடையது என்று பதிவுகள் கூறுகின்றன.

பாதும் ஒரு கவிஞ்சொல்லே தூதர்களென்.
 ஆளாக, ஏனது தவிவதைகளைப் பிரகரிக்க
 முடியாதென அருத்த தந்தகளை உண்டி.

புனை - எழுத்தியை தவிழ் இலக்கிய வகைச்சிவின்
 முன்னெய்தி பெயர் இலக்கிய எழுத்தளவர்களைப்
 பங்களிப்புக் கொடுத்த அருக்கமமாகக் கொள்ள
 முடியுமா?

காண்போ - அக்கார எழுப்பித் தவிர்த்த
 மனவிடம்தான் உதவும் படுத்திவகை, அறிவான
 தூக்கள் எனக்குக் கிடவிவகை, என்னும் தூதர்
 காண்புதலியோடு வாய்ப்புகள் கிட்டாத வகைகள்
 குறைவாய், அதுபடி, எழுப்புகள்கேடையே
 மெய்யெனக், துடிவாய்ப்பு தேர்ந்தெடுக்காமல்,
 பெண்பிரக்க முன்வந்த எவது ஒத்த பெண்
 மணிகளது துணைகல் கண்டு நான் விபந்
 திருக்கிறேன்.

புனை - உங்களுக்கு மிகவும் தீவிரமான
 சிறுக்கதைகளை எழுதிய எழுத்தளவர்களை
 வாய்மையாக அறியுமா? அவர்கள் சிறுக்கதை
 களின் சிறப்புகள் யாவை?

காண்போ - சிறுக்கதைப் பற்றியவைகற்றிப்படு
 விடுவது, உணர்வுகள், உறுதிமனங்கள் சிறு
 அல்லவானவற்றைப்பற்றித் தீர்மானப்படுவதன் சிறு
 அவர் காட்டிட மனிதாதிமான், உணர்வையே
 அகாறுதலதனை சிறப்பயப்புகள்.

புனை - பதினாறு சிறுக்கதை எழுத்தளவரின்
 பிரகரிக்க எண்ணும் இளை ஆர்வலர்களுக்கு
 என்ன கதை விபரப்புகிறீர்கள்?

காண்போ - சிறுக்கதைப் படிக்கப்பட்டு, சிறுக்கதை
 நன்றையிட்டு பதவிநீர்வது, உயர்வாகவேயே
 எழுதக்கூடிய பன்னாட்டு சிறுக்கதை எழுத்தளவ
 யார்களுக்கேயே அதுவாயினவர்களுக்குத் தீர்
 முடிந்தபிற்பு, அப்படிப்பட்டபிற்பு, பெண்பு
 எழுத்தளவர்களைப், முன்னெய்தி பட்டியலின்
 களின் பட்டியலைத் தீர்வு, தீர்வுகளை அருத்த
 காண்புதலியே அவர்கள் செய்த கதைகள்
 பற்றி சித்திப்பது பாருங்கள். அப்படி படிக்கும்
 போது, எழுத்தளவர்களை என்னவாசாய், முப்பது
 உடனே எழுத்தளவர்களை விட்டீர்கள். மூலம்,
 குறைந்தபடி, நன்றையும், பட்டி அறியுதல்க
 யாவது வழக்கமாகக் கொள்ளுங்கள்.

தன்மை தரும் ஆர்வம்

வீழ்த்தவளே எழுத்திருக்க
 அறிவான, எழுத்து திரு
 எழுத்திரு
 தூக்கல் தீர் ஆயன் உண்டு
 தூக்கல்வி... ஆர் உண்டு!
 காலம் மாற்றிய கதைகள்
 உண்மை முது, இன்னு என் முன்
 தீர்வாத படவைகள்
 தேவாரம் படிப்பியபுதல்கலை
 உயர்வு ஓயாமல்
 உதை, மாறும் பருவ காலம்
 எதிர் எதிர் வீரட்டும் கலைகள்
 காலத்தின் முன் சிறுக்கதை
 பொருளும் எழு பற மேல்
 எவ்வை தாண்டிய சரியான
 அறிவு அருபவம்
 இன்னால் அகலும்
 ஏற்றமுதும் காற்றும்
 பள்ளமொன்று தாண்டி வா
 தாண்ட முடியாதவம்
 வாழ்க்கை என்பது
 தூட்டம் அல்ல போராட்டம் அல்ல
 தீரோட்டம்
 எதிர் - நீச்சலிடு
 காற்றின் கிழமலிய விரல் இடுக்கு
 இன்னுயே பிரளய சங்கீதம்
 புதிய தெண்டதே
 காலத்தின் நேரம்
 மால் காலம்
 பருவ காலம்
 முதுவில் மயக்கம் ஒர்
 பின்னர் முதுவில்
 மயக்க விழாழி
 பின்னரே விழாழியால்
 உலகை இயக்க விழாழி
 விழாழி சமூகத்தை
 ஒழுங்காக்கும், அருள்
 தன்விழாழி கருப்பும்
 தமர் விழாழி மயக்கம் ஒர்
 தாய் விழாழியில் தங்குகள்
 அயல், விழாழியின் மயக்கம் விடு
 எழுத்திரு.

கல்வியால் இவ. குமாரசாமி

அப்போது அப்போது திறந்து வழியாகவென
 கிளியிருக்கை அதனால் போதனைகள் எல்லாவும்
 எடுத்தல் சென்றுப் போடுகள் ஏழி. திறந்தி
 வேண்டி செய்வது உடல் சோதனை செய்வது
 உலகிலே மட்டு வந்தவதேயே களங்கப்படுத்துவது
 மட்டுமேயாகும்.

மட்டு நன்றி நினைவு மனம் திறந்த
 வளரல் திறன் போதனைக்கு உடல் தயவுகள்
 திறனாகி வந்து போயிருக்கிறார்கள். உலகம் நாகி?
 உலகம் உலகமாகி? அவ்வளவு தான். அப்போது
 சமயத்தையும் சிறு பிள்ளைப் போலப் போட்டு
 வந்தவர்களுடைய தந்தை தந்தைகள்.

ஒருபடி சோதனைகள் சுவைப் புகை நுகர்
 நெயும் மெருங்கியது. திறன் படுவதற்குத் திறன்
 குடியாது திறனாகிய திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறனாகிய திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

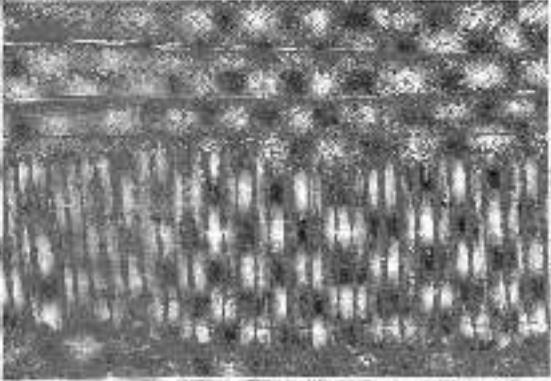
திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

தொண்டிநிலைமையிலிருந்து.

மட்டகமேயில் திறந்து போனது வந்த
 வெள்ளை கரிசினி திறந்து போனது.

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்
 திறன் திறன் திறன் திறன் திறன் திறன்

வார்த்தைகளற்ற ஒரு காயப் பொழுதில்

சூதகவியல்லவாம் உதிரலின்ற
ஒரு தாயப் பொழுதில்
நான் பித்தடிச் சிடக்கின்றேன்.
தூக்கங்கள் என் விழிகளுக்கள்
நுழைந்தபாடிவை பல தூட்டினாய்.
துக்கத்திற்கும் எனக்குமான
இடைவெளிகள் ஒலிவெகு நரனாய்
அகலமாகிக் பிரகண்டிருக்கின்றன.
அவ்வளவு போலவே
எல்லாமே எனக்கு
அந்நியமாய் இப்பொழுது.
நீண்ட ஏதழிநேரமாய்க்
கண்ட முள்ளை சிடக்கும்
பொள்ளைக் காசிதல்
விவந்துக் காந்தளாயே சிடக்கின்றது.
என் விழித் திரைகள் எதிரிலும்
நிலிந்து விடும்
அவன் தகவிரிப் பற்றைவருகை
அ - ரத்த பருவலும்
நிலி துதிந்து நிலிமாய்
யிலிவகலாயப் பற்றினாரா
இருக்க சாயப் பொழுதில்.
பொருவதேச சுண்டிவிடுந்து வரும்
பறகனாய்ப்
பறகந்து பிரகண்டிருக்கின்றது
என் ஏதநீசம்.
எப்போதில்விரதவளாய் நான்
இன்று
வந்ததைக்குக்காய்த் தவம் சிடக்கின்றேன்.
ஒரு வேலை
கண்டிரிய கவிதை உருவிப்பறுமாயின்
ஆயிரம் ஆயிரம்
கவிதைகள் உருவிடுகக் காத்திருக்கின்றன.
என் வேளாறுமனை
பெய்யுகை தகவிரியினால் பறிக்கின்றது.
கவி சிடயிப்புகளை எண்ணி
எதற்கெதிரானவற்றவனாய்
வார்த்தைகள் இவற்றி
எண்ணங்கள் அடிகள்
என் இடியை மந்திரம்
எழுதிக்க பிரகண்டிருக்கின்றேன்
விநப்பக் திரைப்

பிச்சைய வாட்டிகள்

அடிக்கடி பூமி பிளக்கின்றது
பிளந்த வாயிலாடே
பிச்சையகததநம் புதல்களும்
பறப்பட்டு வருகின்றன.
விவ்வாய்ககள்,
கறுவை மாசுபடுத்தி
மக்களின் நோய்களுக்காக
கரணியாகின்றன
புதல்களே;
பொய் வாக்குறுதிகளுடன்
பூமியைக் கவர்க்கமாக
மந்திரக் கிசகல்களாய்,
உலகாவருகின்றன;
மூலம், பிச்சைப் பொட்டிகளை
எந்தியாறா
பொய் வாக்குறுதிகளுக்காய்க்
காத்திருப்பர்;
பெறும் வயிற்றில் உசிப்பேர
திராவகமாய்க் குழியிலும்;
மண் கிண்டிய நிலங்களில்
நாய்களைத் தூர்த்தியடி
இருப்பீர்களாய் பொராதீவர்
இன்னும் இன்னும்,
பிச்சைப் பொட்டிகளில்
பொய் வாக்குறுதிகளைத்
தற்பாதிக்கி விடுவீருடி
மக்களின்
எதிர்பார்ப்புகள் ஊடாகும்.

என். துவம்பந்கள்

சே. சி. வந்தாரணன்

ஆண்கள் இன்றல்ல

அவளுக்கு மனம் ஒரு போராட்டமாக இருந்து, வளர்ச்சி மீதான பத்தத்தின் போராட்டத்தை அதிலும் அவள் செவிப்புகள் அழகு மூலம், காலம் போட்டதில் எல்லாம் சிபுராகி விட்டும்... என்ற வலத்தியாகதின் வாந்தியை வலுவிழ்த்து போகாமல்தான் என்னவாகும் இவ்வளவுக்கும் அளவு பெறாமல்தான்.

கண் பார்வைவற்ற ஒருவளுக்கு, தேன் சுருள் காட்டும் அழகுமற்றது ஏன் செவிப்புகள் நன்றாக இருக்க முடியவில்லையென்ற சிந்தனை அவளுக்கு தடைபடு சிவனம் ஒருமத்த நெறிநாடகமாக, நான் அழகுமற்ற போய்க்கதி ந்த கொள்கிறேன்.

ஒருவரை அழைக்காமல் கொள்கிறேன் நான் பயன்கள் இருக்கிற அளவுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு இளம் பெண், அவளது செவிப்புகள்களைக் குப்பினை கருவி கொண்டுதப்படிருந்து, இசைக்க கொண்டு விசைக்கொது அவளும் போருக்கள் அடைபட்டவள் என நு அழைப்பது அவளுக்கு அவளே நினைந்தான்.

மனங்கள் எனக்கு மட்டுமல்ல இயலும் பண்பாபிரம் பேருக்கு உண்டு, வளர்ச்சி மீதான உணர்வுகள் நான்தான், அழகுமற்றது மீது புகைபுகை, மனப்பிரம்பு வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அவளுக்கு சிந்தனை தடைபடுக திந்தனைய வளர்ச்சிகள் தட்டுபொதுபிரம்பொக, அவள் திருமல் அழகுமற்ற பார்ச்சி ரான்.

சிரிப்பற்ற அவளது முகத்தில் போர் அவர்க்கத்தின் வெக்கை புலப்படும் கொள்கிறேன் அழகுமற்றது அவளுக்கு தெளிவாக...

அவளது மனம் வெறுமையாகக் கிடந்து, சிந்தனையில் அக்கமை அவள் இருக்காள், எதிலும் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணர்வு அவளுக்கு பரவிப்புகிறது.

செ... காயப்பட்டமாதிரிக்ஞ்சு சென்று போயிருக்கலாம்...

அவர்க்கது அவள் அடைபட்ட சிந்தித்தபடி...

மீள் குடிபு முத்திற்செக்கை அவள் ஊருக்கு வந்த நாளில் இருந்து அவளது சிந்திக்க வளர்ச்சியும்... பொழுது போட்டுவளர்ச்சிபுகிறது.

"ஆம் மீ..."

அவள் அவளையே நினைக்கிறது.

"ஆம் மீ..."

புள்ளிமுற்றும் ஒலிக்கிறது.

அவள் அவளது சிந்தனையை வெளியாக நினைந்தாள்.

அவளுக்கும் பின்னர் மனம் ஒரு அழகுமற்றது அவளது மகள் அவளுக்கு முன்பாக வந்து நின்று, காத்தி வலுமற்றது கைகை மொழி மூலம் கூறிப்போது நான் அழகுமற்றது விளக்கி யது.

நன்றிநிரம் மனது மனசின் முகத்தை வளரும் பாக தகவள்... எதுவும் கருது எழுந்த மகன்தான் நின்றதான் சிந்தி குண்டின் தாக்கத்தின் செவிப்புகள் சிந்திக்காமட்டுமேயே நிலையில், ஊரவர்களாக செவிப்புகள் பின்னால் என அடைபொதியாக அழகுமற்றபெரும் வெறுமையை மகனது ஆறுமைய கரம் பற்றிய சினைப்புகை மனங்காக வாழவேண்டும் என்ற வலாக்கிபுகிறது என இன்னிபுகு அவர்க்கத்தின்.

அது ஒரு அரணங்கைவத்திடசாலை, நேரம் பள்ளி நேரம் பாரிப்புகிறது, இப்பொழுது கணம் பாரிவையி... சிந்தினை தகவள் இவ வந்து கொள்கிறேன் தாரர்கள்.

அந்தவந்த இருவருக்கு உடம்பம்மீதான அவர் விந்தியின் வாயைப் பார்த்து ஏமாந்த வண்ண மீதுறந்தார்களென்ப பரிந்துக் கொள்ளு. தோண்டிப் பார்த்து விட்டுத் தட்டியும் தவறாமல் அருங்க விந்தியின் தீவக தன்னாய் போத்தலை வந்து தோண்டு மீட்டி குடித்து விட்டு, பொற்கலை முடி வைத்தவர் திறந்தி வாசலையி பார்த்தார். அம் பாவத்தோடு அவரும் வரவிடுவார்.

கடவுளோ தீர்க்க கவலி தோற்றினே எனக்கே... இம் பாவம் போனது...? அஃ தவத்தினால் தோட்டிக் கொண்டு போது அழகான விடை திரைக்க விந்தியை அழகுறந்த.

வலவித்யையின் தீவ வடசிப் பனைகளுக்கு தீவித்யை அளவு குறிப்பிட வட்சம் துரு கூர் பார்த்து தன்னால் அவங்கோலபாக்கிவந்தார்ப பரிந்து போக, அம் பரிந்துப் படித்து காபங்கருடம், செவிப்பறை பனை திறந்தவையி கவந்தியாளையியி அலுபாதிக்க பட்டு, பின் அகத்தினால் தோற்றினேனாம் அடங்கு முடிக்க தோகரிதழ்வகனாரும்.

தீவறு அவிர் அதுவற்ற நகலாயிற் தூற்று உறவினர் துறவினர் கருணைக்காக காத்துநிச்சிவர்.

முயற்சான அந்த உறவினர் வந்து அம் பாவம் பார்த்தபோது, அஃ துரு அறு தோட்டகாது... என்ற வலவித்யையின் அம் துருது கூறிய வாய்த்தவையி அம் உவால் அகத்தி ஓவையி வளர்ந்தி கொண்டுபோது, தீ, வளர்ந்தாயுமால் தவித்தார்.

"தே... உந்தி சிபுரம் தன்மேக்கடை தப்பியகதேயும் வந்தாயினோகட செத்திருக்கலாம், தாதுதோன த தோட்ட நகலாயி மீதிர்பாரி... கருவிட்டு அதுதவம் போய்விட்டார்.

அட விவந்து கவித்யையின் தீவறுது கண்ணி வறுநிந்து கொண்டுறப்பகைக் கவலி பகைதழர் கட்டினோர்... ஓடுவாயி வறுந்து வந்து அட்புளவக்கேட்டாயி.

"ஏனடட அழகரிபயன்...? சாப்பியிடி ஓடுகோ? ஏன் ஓடுந்திருப்பவோவாயி...?"

அவ்வாயிவிட்டு அப்பவுக்கு விளக்கலாயினால், தேப்கவு திரைக்க அவர் திரைக்காதுகருதார் அப்பவாயி கோளவிதேட்டவயி ததை கட்டியின் தோள் கட்டிந்து ஒரு உவாயி வளர்வையி எடுத்து அப்பவியின் வளருக அப்பவாய்க்க மயத்தார், அவர் அவரைப் பார்த்து மென்மையாய்க் சிந்திவிட்டு, அவருக்குப் பக்கத்தில் உவாயி பொதியி வளர்ந்தி பின் ததை கட்டியின் தோள் அழர்ந்துகொண்டாயி.

அம் அவனை என்று மயத்தார்.

அம்... நீ ஏறாத அடம்பாயி...?"

அம் பாவின் தீவறுதவம் வறுந்து வந்து அப்பவின் மூக்கத்தருக்க ததை கொலிவாயிற் கொண்டு தோள் வளர்...? என்ற கேட்டாயி.

அப்பவுகரு அதிர்ச்சியாக தீவறுந்து

கவந்து கத்து கேட்டாயி...? அப்ப ததை விக்கவாயி வளரை அழர்ந்தோட்டாயி.

"அவ்வாயி... மறு... திரை கூறிய அவர், மயத்தார் - தப்பல் தோட்டிகல் வித்திதீர்ச் தலை அதிர்வியி அவர் தாது கேட்டும் தன்னையி தீவறுத அவரை தாது விளையார்.

அப்பவியைக்கவாயி தீவறுதும் பரிந்துக் கருள்... அவ்வாயி பார்த்து முடிக்க துறவுதோடு அவ்வாயி வளர் பொதியி தீவறு தாய்கருதும் மருத்து அவரைத்தக் கொண்டு வந்து தீவறுதோடு.

உரிமை விளக்கம்

விந்தியன்டி சிந்தியுக்கு காற்றில்லாமை வந்தரும்தோடு தான் வேகம் தோலார் விவேகம் விளையுள்

வெள்ளத்தே தோற்றாயி விட்டைகளுக்கடு தோல் அலைவந்து வறுமில் மயத்தினர் தீவறுதின் முக்கியத்தொழும் வறுமில் முக்கியத்தொழும் விளையுள்

வளர்ந்தும் தீவரிய பூச்சியாயி கலைவழிப் பட்டு பிளவாயி சிபிப்பதின் தலைவளம்பர் உவலிவாயிவள தட்டும் விளையுள்

கவளர்ந்ததும் துரு வக்கப்பட்டு மயத்தீந்ததும் வெள்ளக்கப்பட்டு வளர்ந்ததும் அவ்வாயிக்கப்பட்டு நடமாடும்தி போது தான் தடுவட்டை தோலித் விளையுள் கதிர்விழத்தின் மகமை விளையுள்

ஆ.முல்லைதீவியன்

காதல்

காவிப்பங்களில் மூலாதாரம்
கதைகளின் சுவையுடைய
காதலர்களின் முழுதிரை
தம் பதியின் பிராணவாயு
புலவர்களின் பிச்சைப் பாத்திரம்
சினிமாக்காரரின் அட்சய பாத்திரம்!

கணினி விற்பனைப் பலர்
கணக்கை மட்டும் காதலித்து
வாழ்க்கையைத் தொலைத்தார்கள்!
வீட்டுவது விற்பனைப் பலர்
சுத்தை மட்டும் காதலித்து
வாழ்க்கையைத் தொலைத்தார்கள்!
கலை விற்பனை வர்கள் பலர்
கற்பனைமய மட்டும் காதலித்து
வாழ்க்கையைத் தொலைத்தார்கள்!

நாய்கள்
கடிவட்டுக் கடிவட்டுக் காதலித்து
உறவாடிப் பிரிசின்றனர்
தேய்க்குள்
கலைவட்டுக் கலைவட்டுக் காதலித்து
உறவாடி மடிக்கின்றனர்!
சீட்டுக்குருவிகள்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் காதலித்து
உறவாடி வாழ்கின்றனர்!
இறைவன்
வல்லாவற்றையம் காதலித்து
ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்!
மனிதன்
காதலித்து இலக்கணம் தேடுகிறான்
தேடிக் கொண்டிருக்கிறான்!

சித்தர் கந்தசாமி

நாக்கதி

இந்திரசகயத் திராணத்தினால்
வினாக்களைத் தூறந்து
வினாவுகளைக் கடந்து
வினாமத்திரர்களும்
மேளகைகளும்
விசாரணைக் கமிஷனாகும் அகப்படாமல்
மீண்டும் மீண்டும்
மறு ஜெனம் எடுப்பதும்,
கையாளிகளைத் தொலைத்துவிட்டு
கண்ணுள் அச்சிரமத்தில
கண்ணீரும் தம்பலையுமாய்
சுத்தவகைகள் தவிரிக்கின்றனர்;
துஷ்பந்தர்களைத் தண்டிப்பதற்கு
கண்கள் கட்டப்பட நிதி தேவன்கள்
தூக்கத் தட்டுகளுடன்
மாராட்கின்றனர்.

சிவராசன்

அவ்வாறுதான் கடலில் தழம்பிய சுவல் விண்ணாய்விட்டு
 நியமனமொன்றிதழ்ந்தது அவனுக்கு.

நான் கேள் மேல் சதை நயித் தொயிற்
 னாறுமீனாக ஊழிலா வைத்துக் கொண்டிருப்பது வேறு
 வகைகளில் விழுந்து விழும்பி அழுகி மரதும்

வைத்துட்டது. அப்படி ஒன்றும் செய்து
 விடாமல் நான் விட்டால் மான் ஆடுமே மோய்
 விட்டிட்டுப் பறந்துபோய் வருவார்களேயா? அது
 வந்து விட்டால் அவ்வளவு அளவும் தாழ்த்தி, அவன்
 திறந்து விட்டு அதன் விண்ணாய் தன் விணை அகற்றிவிட்டுப்
 புகுந்து விண்ணை வேண்டி பாதகமாய்த் தன்னை
 உணர்ந்தான். மனமன் பற்றிவிடான் சோல்லி விட்டு
 சான்றியாதம் அவன் வெளிசி அழகு போதும் கறாத
 கோழியை அவன் உயர்வாக குடித்து விடுகிறது.

அழகே உருவமான அவிழி உருவமான
 குற்றவழிகளின் மானியாக ஒரு பெயர்விழி வாழ்க்கை
 எவ்வாறு விதந்து போகிறது என்பதையும் அழகுக்
 காரணமாவதற்குமாயும் காரணங்களுமும் அகலமன்
 கழலாடுகிறார் கருபுகையார்.

கிரமத்திடு அயக்கல் திருமறந் தீரன்
 பத்தியுமும் செலுத்தலும் ஸிவான திரான் என்ற
 நகைக்காதலைக் கிட்டு கொள்ளாதவர் கிடைபாடு
 என்றிருந்தும் காலையையும் துகர்ந்தினாயும் பிரந்த
 மதாடக்கப் சுவலி நானு அவிள் விந்துறாரினி
 மல்கித் தைவே புறங்கிளவ் மனாந்து பாததானை என்ற
 கவியை விடிக் கிழங்குமான். ராமேஸ்வரமீரட்டம்
 திசைவரவந்த ஒருவமைய அவர்களால் சூடுக
 முடிபுமல் நான் சிறு நெய்ப்புச்சூடு போனார்கள்.

அவன் பேரில் துளி வெயில் படக்கடாது.
 அவன் நெஞ்சம் உறுவதில் நுந்தித் திளக்கடவம்,
 கைகளை நீட்டி அவனானுவிட்ட பிடிப்பேன்
 என்றாளுளவர்க்கா சிசுமீம் கூறுகிறது. அயறியும்
 ரூப்பினிக்கு துடிச் சமுதாயம் அசங்கு வள்ள?
 மனிதர்கள் எவ்வளவு? காழ்த்து மெய் விட்டார்கள்
 என்று அவர்களின் கீழ்க்கை மந்தமல் வேண்டி
 கதை சொல்லும் மூவர்க்குள் அழகை உணர்ந்தீர்நார்.

சிரம் போட்டும் கர்ணனாரேஞ்சும் மரம்
 போல்வீர மகன் பணிவிறவர் என்ற நான் வள்ளவன்
 சொல்லால். அவ்வளவு இக்கு மரம் மரமே பண்புமும்
 உயர்க்க பணியாடு திருநல் முக்கட பண்பு தாழ்த்த
 சூழிந்து போய் விட்டது என்ற எண்ணத்தை எங்குள்ள
 சூழிநாக திருக்கையில் உணர்த்துகின்றார். அது பாடு
 மல்கை. உடவளர்களின் சுக மீறியதும் பணித்களின்
 அகர்மம்களும் வக்கிர எண்ணங்களுமும் அகலிக்கு
 விட்டிட்டு வந்தமையமும் கூறுகிறார்.

பிரமம் தேவனுக்குக் கொஞ்சம் கா கண
 இவ்வாயில் மெய் விட்டிடு ஆசான் பிரமம்
 தேவன் என்ன மனிதனான மனுஷன் விட்டமும்

அகலிமத்தலை
 வெள்ளுக்குப் பெண்ணை தீங்கு செய்யும்
 தன்னைதாயும் கயர் கிடுகளை வாயிலாகக்
 கண்டிப்பார்.

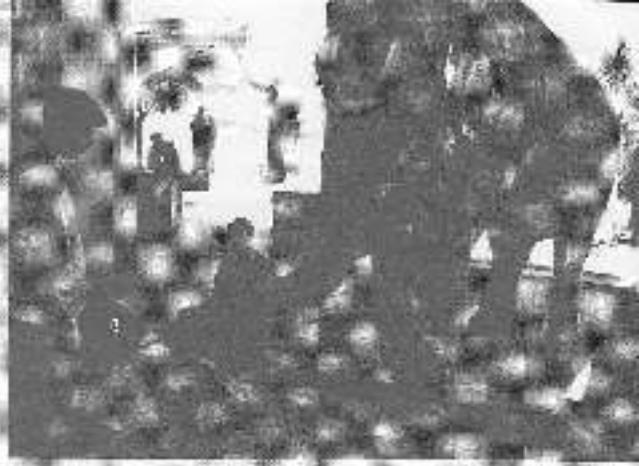
சூடு பிணியைத் தன்னி அவக்கக்
 துனிபும மனுஷாக்கு. அய்யாவி உயிரை
 கோடு அதவம் ஒரு பெயர்விழிமன்? எங்கில
 மன்வித்து சிது உயிரை அகல்
 கண்ணாடு பாத்தலை கய்தும் இக்குமீர்
 தன்மையும் விட அழக்டபாவி தெற்கு
 என்ற வார்க்கைக் காண அறக்கரு மரமீம்
 மூவிக் கோக்க.

இதன் சிறுவன ஒரு தாக்குவனாயிடு
 கடினசூறு நூறு வருடமாய் நிற்கும் ஒரு மரத்தைக்
 களான்றி கரும புகை சிரம உத்தியாமும் மனி
 கவின் சிற்சமைய தாம் கொள்வதாய் அமைத்தமை
 கனிமகன் சாதி சினனொரு மத்தியே.
 மனிதர்களின் வார்த்தைகள் இடி முடிக்கத்திறும்
 தாற்றல் அடைபிழும் மனிதயிடு விழுகனிமீர்
 தேவாதி விட்டு விட்டுக் கோக்கிவர்க்கு மரம்கொண்டு
 இக்கதைப கூக்கிபமை சகயர் கயமாக்க இடம்
 பெற்றுள்ளது அது விடுவாவி கோவொருநக
 காட்சிமயக் கூறுகிப்போது மனமும் தின மினை
 துலங்கும் காட்சிகமயக் கூறுவதும் கயிரால்
 கதைச்சித்யாக உருவக்கமாய் இன்றி. இவ்வ
 கையின் பதார்த்தகையை இவ்வம் அழமாம்குக் கின்ற
 வம் அறமைக் குற்றவழிகளை என்ற அறிவையொடு
 கையமை மட்டபதும் களாதிசனின் கூடுமீடு
 தினான செய்வதும் உத்தியே அன்றி உருத்தியுபோது
 இன் அறிவரை தலைக்களை குடிக்கடாக திருமயக்க
 காணமம் கதை தோடாங்கும்பிடு துசில்கயர்
 மொடமும் பண்பிடு தளது கதைக்கிடு விழுவார் ஒரு
 கயர் அறிவுறாமுடன் இக்கமத்தும திகழற மெய்கை
 துதலைய விவாங்கிக் கொள்வதற்காக மனமாய் விந்து
 கோள்எனாம். செய்கக் கூறுவார்களின் இதை நாம்
 அதிகம் பெரிதுபடுகித் தோண மினை.

மரம் குக்கியமைய எள்ளிக்கும் இடங்கள்
 மயரின் மொழி அறக்கய்துதலை அறிபயமாகக்
 காட்டுகியின. ம மொழிச் சொற்களையு
 அய்யாசின கையானிவ்வார் காற்ற சயாதாவல்
 மெய் மனுஷன் கிள்ளாத குழுவைக் கோடி மூவாய்
 குறிந் கொண்டு இடுக்கை யோவறு கவிஞான
 மொழி மெய்மகளில் பண்கிடுகியாரது.

மயிடுவி குழி சிழுகை மன்ற ஒருமயம்
 கையிலேயே நவீன கவிஞர்மயன் ஒருவர்த் தேவ
 சேபித் புதிய வத்தியோடு சுக அறையுடனும்
 நவீன மொழியின் அளவிட்டுத்திய கயரின் சிழுகைக்
 காண்கதாவி சிழுகை சிரம கிரமமே

விளம்பர பூமி!

விளம்பரங்களின்-தின
வலங்களால்
சுதி காண்கிறது வாழ்வு!

உப்பில்லாப் பண்டமெனினும்
உரமாவ விளம்பரமிருந்திடல்
சிவன் இருப்பிடம்
நட்சத்திர ஹோட்டலே!

தக்கீஷன் வந்தாலென்ன?
நப்பதன் வந்தாசிலன்ன?
நல்லவிளம்பரம் சிடைநீதின
மெலிதும் வலிநாருமே!

போலிகள் வேலியாவனும்
வேலிகள் பொலியாவதும்
போட்டி போகும்,
விளம்பரங்களின் விந்நதயே!

விற்பனைக்காய்
வந்ததறிந்த விளம்பரங்கள்
விற்பனர்கள் பல பெற்று
வாழ்வின் சுந்து பொந்தென்கும்
வேர் கொண்டிருந்தே!

விளம்பரமின்னதான் வாழ்வு
விங்கிப் பருத்த இருட்டில்
விழிப்பருத்து விற்றத
கரும்பென் நேரும் புடலமாக்கே!

விளம்பரங்களின்-தின
வலங்களால்
சுதி காண்கிறது வாழ்வு
விளம்பர பூமிமீது இதனை..

கொய்யாக்கனிக்கும் கோயிலியாபாணைக்கும்

பொய்யாபொயிப் புலவரேனாம்
பொய்யிப்பாரும் கோயிலத்தில்
கொய்யாமற்கு மாய்த்துணுகும்-ஒரு
கொய்யாப்பழக் கடைமெத்தே!

ஆரும்மலையாய் வரிசையிலே
ஆலைகளைகள் அழகுபே
ஒளகவெப்பன்ற பாகநுடன்-ஒந்த
ஒய்யாரமாய் நிதிகன்றனவே!

தம்பிக்கைகளில் காலையிடடாக்
உம்மாபுபோ அலைப்பாக்கிடம்
வம்புபண்ணாமல் கொகுத்துவிட்டு-
தலையில்
வடிவாய் ஆசி வாங்கிருமே!

காசுக்குப்பதில் கனியிடவே
பொசுக்கெனிரே அனதவாய்விட்டு
ஆசிரவாதமதைத் தந்திபாமல்-சுயம்
ஆடிநிற்கும் சிறுபிள்ளையாப்பம்.

கும்பிடப்பேரும் கோயில்வாம்
உம்பாரியணியா யானைகளின்
புரவனென்மென்ன அரகிமனே!?-உட
இலஞ்சம்வாங்கியே பிணுத்தனவோ!

அகியோபி

ஆவராயுர்த் தாமரை

கதைகள் தான் சொல்கிறேன்

3

நான் அந்த மகனின் கையைக் கவசக்கு மார்புமலர் விட்டுப் பூ நுகர்ப்பவா நகையாயமார்க்கவிரை அந்திரமும் படுத்திப்பார் வந்தவாள் அவளும் ஒருவர். கிராமப் பந்தல் இயற்கையாழ்வான்க்கு குருமேலேயு வந்திடுகின்றாத தாம் வந்தகவையாள் அநேகம் வந்தனாலும் அந்தக் கையத்தில் உருகுவிட்டிடுவ வந்தவளையாள் வந்தவறு குன்றா. ஆயாள் இவர்களைக் காண்கின்றான் ஒருவர்.

இந்திரு தூக்கி நான் பணிபாற்றிய ஒரு கிராமத்தும் இப்படி ஒருவர் காணில் வந்தவர் வந்தியில் பணிபாற்றிய அகையவரும் நன்று வந்தவர்கள் என்ற நிலையப்பவர் நன்றி சொன்னார். இவர் அப்படியாகத் திரியவில்லை.

என்றுடன் நான் பற்றி நண்டிரொருவர் அன்று ஒரு நாள் போட்டு வந்தேன் அப்படி போடவை நான் பார்த்தேயில்லை என்று கூறியதும் நான் அவை நகைக் கவையி போசு என்று அடுத்தக் கொண்டு சித்திதல் புகழ்க்க்கிலை உவ்வையாகக் சொல்கிறேன் உவ அவர்களிடம்.

வாக்கியில் சில வகுபுகள் காணாமாற்றி. தான் அத்தவகையாக்கவளைக் கடை துரி நான் உறவுகளில் எனக்குக் கவையாயிடு என்று கூறும் அவர் பற்றி. விடாம்கவளைக் கவையிடு து கவையாயிருந்த தான் வேண்டும்வற்றுமே அறிபுகு.

இது வேண்டியில் நான் வந்தியில் பணி பரிய ஆய்க்குறிகள் காணாதை எழுதுபவர்கள் பற்றி எங்கிருந்த கற்பகையையும் குறிப்பிட வேண்டும். அப்போது வந்தியில் கணக்குகள் வைத்திருக்கும் மூலம் வேறு குறைவு எனது உறவினர்கள் வரும் காலானைப் புத்தகம் வைத்திருந்ததை நான் கவியில்லை. சீவியாவிலே தான் காணாமல் எழுதுவதைக் கண்டிருக்கிறேன். ஒரு காணாமலைப் நீடி இது.

மாமல் செக் விடும் காலம் காலமாயும் அறியி வந்ததை கொண்டு வந்து வந்த அநேகமுறையில் இப்போதைய சிவனாள் பார்த்து காணாமலை புத்தகம் வைத்திருந்து எழுதுபவர்கள் என்மாம் அவ்வைபற்றி சொல்லும் கவையவர்கள் அவர்கள் வந்தியில் போன்ற தொலைப் பணம் வைத்திருப்பார்கள் என்ற கற்பனைப்பமையில் பற்றி இருந்தது.

வேண்டியில் அவ்வைபற்றி யின் என கற்பனை கரைந்தேயில்லை. எனது நலம் பொருவர் மீப்பொய் பாச வந்து முன்னுக்கிருந்து வைக்க விட்டிடுவாள் அவள் சகத்திற்கு வக்கிலையாயி இப்போதும் உத்தவகை சாரத்திரைவு வந்து நுகர்ப்பவா கொண்டு வந்த கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவர் வந்திடுவார். எனது மூலம் வந்திருக்கிறார். இது கண்களில் காண்பின் அவ்வைப் பார்த்து அவள் முன்னுதான் என்று ஒரு நான் காண்பின் அவ்வை வந்திடுவாள். இவ்வையில் அக்கடி நிலையிருந்த மூலம்.

என்று வந்தவர்கள் வந்திக் கணக்குக் கார்தம் பணமும் வேறாமல் சர்க்கரை வித்தை போன்ற கார்தம் கார்துடனும் காணாமலைபுடனும் சாகசம் பற்றி சில கார்தம் கணக்குப் பணமும் வித்தை வகை வந்தவனாக இருப்பான். இதற்காக அவ்வைப் பணமே யில்லை என்று தீர்மானித்து விட முடியாது அவர் வியாபாரத்தில் குவித்து வைக்கிறதற்குப் போன்ற முடியுதல் முதலியே வந்திடுவது மன்று கார்தம் முடியாது அவ்வை நிதி நிலம் வந்திடுவார். வித்தை வந்தியாமலுக்குக் கொண்டு வந்திடுவார்.

வந்தகல் கவைய எழுதுவாரில் தீர்மான விட்டாறும் இருவாறு கவைய்க்கில் நவையு. ச வந்தகல் கவையக் கவையிக்குப் வகையேற்றும் கார்தம் பணமும் அந்த வந்தகல் கவையிக்குப் புகு நிலம் வந்திர நகையவைப் பற்றிடுவாள் என்றுமாம்.

இப்போது மீண்டும் கூறத் தொடங்கிய கதைக்கு வருகோம். ஒரு நாள் இவ்வநவைய காணாமலைப் பணமில்லை அவர் வந்து இவ்வையில் கொண்டு வந்திடுவார். இவ்வையில் காணாமலை தான் கணக்கிலை இருக்கு. காச இப்படி ஒரு முடியாமல் வந்திடுவார். அடுத்த இவ்வையில் போகிறார் என்றின் என கவையிருந்தது. இவ்வையில் மற்ற வேட்டிகள்

“என்றே நினைப்பாயா?”

“இப்படி குறையை நீ செயல்படுத்தி இந்த நகரத்தைச் சுற்றிவர வந்திருக்கிறது குடிவகத்தை உணர்ப்படி போகலாம். எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் திட்டம் மூலமாகப் பிரச்சினையாக... அல்லவோம் இவ்வகை வறண்டதாகக் கட்டுவதுதான். இந்த வகை பாரும் பிழையைக் கவனித்து எடுக்கிறார்கள். அந்நகரம் நாம் தயாராக... ஆகவே இதைக் கவனிப்போம். இவற்றையே குறித்து... அதற்குக் கொடுக்கப் போகின்ற பரிந்துரை”

“எது?” “உவகைக்குக் கொடுக்கப் போகும் வேலை நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று கவனித்துக் கொடுக்க வேண்டும்”

“அதுவுக்குப் பிறகு... பரிந்துரை... அதுவுக்குப் பிறகு... அப்படி நம்ம வாரிசுகள் வளர்வதற்கு திட்டமிடவேண்டும் என்று சொந்தக் காரணத்தால் தண்டப்பலம் அல்லாமல் பரிந்துரை கொடுக்கிறோம். அதுவன்றி எதைக் கவனிப்பது? அதுவன்றி கொடுக்க”

“உயர் சட்டமாக அந்தக் கவனிப்பை உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியே அதற்கு திட்டமிடவேண்டும். இவ்வகை விவரம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியே அதற்கு திட்டமிடவேண்டும். இவ்வகை விவரம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“உயர் சட்டமாக அந்தக் கவனிப்பை உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

வாங்க கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியே அதற்கு திட்டமிட வேண்டும். இவ்வகை விவரம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“உயர் சட்டமாக அந்தக் கவனிப்பை உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

“அது அப்படியே உணர்வதற்கு வேண்டி அங்குள்ள நகர வாரிசுகளும் அங்குள்ள வாரிசுகளும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்”

ஜீவநதி கிணக்கும இடங்கள்

நூலகம்

<p>1) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>2) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>3) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>4) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>5) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>6) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>7) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>8) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>9) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>10) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> | <p>1) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>2) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>3) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>4) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>5) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>6) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>7) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>8) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>9) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> <p>10) நகரவாரிசுகள் மன்றம்
நகரவாரிசுகள் மன்றம்</p> |
|--|--|

பரணி புத்தகக் கடை

அபிப்பாசக் கொப்பிகள், பாடசாலை
உபகரணங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள்,
பயிற்சிப்புத்தகங்கள்,
Fancy Items, Facial Creams & Gifts

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்
கொள்ள நாட வேண்டிய
ஒரே இடம்
இங்கு - கவனிதமான Typing வேலைகளும்
தாமதமன்றி செய்து கொடுக்கப்படும்

தொடர்புகளுக்கு: க. பரணிதரன்

ம.ம.வி வீதி,
நெல்லியடி,
தொ. பே. 0775991949

